

-DEMOKRASİDEN FAŞİZME-

Tarihsel –kültürel geleneğimizin sorunlara yaklaşım biçiminin sosyal/siyasal olguları “ “sonuçlar üzerinden değerlendirme” sığılığı ile bu yazı dizisi, okurlarından olumlu olumsuz epeyce tepki topladı... Örneğin “ Silvan’da, Şırnak’ta yaşananları ne zaman göreceksin, tek laf etmiyorsun” ya da “ AKP iktidarının uygulamaları hakkında ne düşünüyorsun” v.b gibi adeta “ yazması, okunması zaman alıyor, bir fotoğraf çek, bakması daha kolay olsun”, “ ormanı boş ver, tek tek ağaçlara bak “ gibi bize has itirazlara aldırış etmeden küresel kapitalizmin aşamalarını, bu aşamalarda ortaya çıkan sorunlara devrimcilerin ürettiği çözüm yollarını ve küresel kapitalizmin mevcut durumu itibariyle önümüze koyduğu sorunları irdelemeye devam edeceğiz. Sebebini anlamaya kafa yormadığınız, çaba harcamadığınız, işin kolayına kaçarak sonuçlar üzerinden çözüm arama gayretiniz hoş ama içi de bir o kadar boştur. AKP iktidarının bütün toplumsal yaşam bütünlüğündeki uygulamalarının sonuçları iktidar olma/iktidara getirilme sebeplerine uygundur ve uygun sebepler uygun sonuçlar doğurur. “Gerek Silvan ve Şırnak, gerekse AKP iktidarının uygulamaları küresel kapitalizmin bunalım ve krizlerinin bir yansımasıdır ve nedenleri görmeden sonuçlar üzerinden varılan yargı, sorunların kaynağını bilmeden çözüm yolu aramakla eşdeğerdir ve tarih şimdiye değin bilinmeyen bir soruna çözüm üretilebildiği mucizesini henüz icat etmemiştir. Kapitalizmin farklı evrelerinde ortaya çıkan sorunlar bu evrelere uygun özgün devrimci çözüm üretimini de beraberinde getirmiştir. Kapitalizmin her dönemine uygun genel geçer, hazır fiks paket çözüm yolu yoktur. Sorun, kapitalizmin açmazlarıdır ve çözüm bu açmazların, çelişiklerin doğru kavranmasıyla, kapitalizmin zayıf ve güçlü yanlarının tespitiyle ortaya konulacaktır. Devrimci sınıf hareketi örgütlenme ve çalışma tarzını, mücadelenin yönünü, gidişatını, mücadele araçlarının seçimi ve kullanımını mevcut durumun yarattığı, içinde bulunulan koşullara göre belirleyecektir. Aksi bir iddia, “Çarpıtma ve üstünü örtme” amaçlı yaklaşım tarzı sergileyen, kapitalizmin sözcüleri olmanın ötesinde başka bir maharetleri bulunmayan “kapitalizmin altın kalemlerinin ”, sözüm ona şakşakçı “ bilim adamlarının” yazılı ve görsel basında, diğer kitle iletişim araçlarında durmadan körüklediği ve kitlesel destek sağladığı kapitalist sistemin açmazlarının gizlenerek korunmasına yönelik, “ sistem iyidir de yöneticiler kötüdür” anlayışına kredi sağlamaktır. Görevleri, çıplak gerçeğin çarpıtılarak hedef şaşırtma olanlardan “gerçeğe uygun” davranma beklentisinde olamayız. Örneğin bu tür sistemin sözcüsü “ altın kalemlerin” yazıp çizdikleri, cam bülbüllerinin durmadan şakıdıkları “Demokrasi isteğidir ve demokrasi iyi niyetli yöneticilerin elinin altındadır “. Allah herkesin kalbine göre versin ama demokrasinin sınıfsal bir temelini olduğunu, sınıflar mücadelesinde işçi sınıfının kazanımları olduğunu, kapitalizmin mevcut durumunun işçi sınıfının ve diğer bütün emek güçlerinin temel ekonomik, sosyal ve siyasal hak ve özgürlüklerine cevap verecek durumda olduğundan, bu gün gelmiş olduğu aşama itibariyle kapitalizmin bu dönemi geride bıraktığından ve sosyalizm evresine yöneldiğinden, burjuva demokrasisinin “hoş bir

seda” olarak tartışmaların mezesi olduğundan, hiç ama hiç söz etmezler. Bütün mesele yöneticilerin niyetine kalmıştır, yöneticiler iyi niyetliyse topluma demokrasiyi bahşedeceklerdir, iyi niyetli değilse o zaman ne olacaktır. Bunlarda akıl tükenmez ya, iyi niyetli yöneticileri seçeriz, olur biter... Toplum bu demagoji bombardımanı altında buna inandırılır ve “demokrasi ihsan eyleyecek” iyi niyetli yöneticilerin iktidar olmaları ile demokrasinin geleceği angaje edilir...Toplum Godot’u beklercesine bekletilir. Belki Godot gelecektir ama “demokrasi ihsan eyleyici” iyi yöneticiler bir türlü gelmeyecektir. Dahası gelen gideni aratmayacaktır ve her yeni iktidar eskisinden daha bir despot olacaktır. Niçin?. Küresel/tekelci kapitalizmin içinde bulunduğu aşama itibariyle demokrasiyi mümkün kılan dönemi çoktan geride kalmıştır da ondan. Merkez kapitalist ülkelerde olsun bağımlı çevre ülkelerde olsun İktidarların ana ve asıl görevi toplumun sorunlarını çözmek, savaşı, sömürsüz insanca bir yaşam inşa etmek değildir. İktidarların asli görevi bütün görünen ve görünmeyen, maddi, psikolojik zor araçlarının, ideolojik saptırmaların, yalan ve demagojinin sınırsız kullanımıyla kapitalizmin önündeki engelleri temizlemek, kapitalizmin sorunlarını çözmektir. İktidar, egemen sınıfların zor güçlerinin siyasal literatürdeki adıdır ve egemen sınıfın bu sınıf adına vurucu gücüdür. Bu gücün asli ve uzun/kısa vadeli görevi sistem olarak kapitalizmi hedef tahtasına koyan işçi sınıfının ve diğer ilerici güçlerin örgütlü güçlerine saldırarak etkisizleştirmek, toplumsal etkinliğini ortadan kaldırmak ve bu durumun devamı için devlet aygıtının denetimini sürekli hale getirmektir. İktidardaki yöneticilerin iyi niyetli olup olmaması bu durumu değiştirmez, aksi takdirde zafiyet gösteren yöneticiler bilinen, bilinmeyen yöntemlerle derhal etkisizleştirilir ve uzaklaştırılır. Bu gün yer kürede egemen sınıf küresel kapitalizmdir ve küresel kapitalizm yer kürenin bütününü örümcek ağı gibi sarmıştır.. Kapitalizme karşı en barışçı tepkilerin bile iktidarın zor gücüyle bastırılması, örgütlü güçlerinin dağıtılması, ortamın kapitalizm için sürdürülebilir olması iktidarların ana görevidir. Tam da bu noktada “iyi yöneticilerin ileri demokrasilerinden yediği tokatla serseme dönenler” ne olup bittiğinin şaşkınlığı içinde “ bu kadar da olmaz yaa!...” nın gerekçesini “kötü yöneticilerin niyetlerinde arayacaklardır. İşin özeti, bu düşünce sahiplerine göre kötü yöneticilerinin yerinde iyi yöneticiler olsaydı böyle olmazdı... Acaba?...

Ne olup bittiğini sınıf mücadelesinin karmaşık bütünlüğü içinde kavrayıp sebep sonuç ilişkilerini bu bağlamda değerlendirmek yerine olayların sonuçları üzerinden muhaliflik raconu kesmek kenar mahalle delikanlıların tarzı olabilir, ancak devrimciler bu yaklaşım tarzına hem itibar etmezler hem de sınıf mücadelesinin yakıcılığından yakınmazlar, gereğini yaparlar.

Ne Şırnak’a, Silvan’a gözümüzü kapatıyoruz, ne de AKP iktidarının yaptıklarını görmezlikten geliyoruz. Biz, sistemin iktidar yaptığı AKP nin başka türlü iktidar olamayacağını ve başka türlü davranamayacağını söylüyoruz. Sorun yöneticilerin iyi niyetli, kötü niyetli olup olmamalarının ötesinde sistemin iktidarlarının sistemin geleceği adına hareket etme zorunluluğu dışında başkaca seçeneğinin bulunmadığının farkına varılmasının gerçeğin kavranmasının, görülmesinin zorunluluğundan söz ediyoruz.. Şayet, iktidar sizi elma şekeri ile kandırmışsa ve sizin şaşkınlığınız bir zamanlar desteği olduğunuz iktidarın uygulamaları karşısında düştüğünüz şaşkınlık ise bunu da siz düşünün...

Bir itirazın daha karşılanması, açıklığa kavuşturulması gerekiyor. “Yer kürenin bir örümcek ağı gibi küresel kapitalizm tarafından örüldüğü” tezinden varılması gereken sonuç küresel kapitalizmin mutlak egemenliği anlamına gelmemelidir. Kesin olan kapitalist sistemin yer kürede mutlak egemenliğidir ancak bugünkü durum itibariyle küresel kapitalizmin ulusal kökenli tekelci kapitalizmi tamamen bertaraf ettiği anlamına gelmiyor. Küresel kapitalizm ulusal kökenle tekelci kapitalizmin egemenlik alanlarını üstünlük sağlayacak derecede ele geçirmiştir ancak ulusal kökenli tekelci kapitalizmin bütün direncini kıldığı anlamına gelmiyor. Küresel kapitalizm, ulusal

kökenli tekелci kapitalizmi bozguna uğratmıştır, egemenlik üstünlüğünü ele geçirmiştir ancak mutlaklık sağlama noktasında değildir henüz ve bu kadar kısa sürede tarih sahnesinde iki yüz yıldır varlığını sürdüren, devlet aygıtında, bürokraside bunca deney ve tecrübeye sahip ulusal kökenli tekелci kapitalizmi bertaraf etmesi beklenmemelidir. Sömürü ve pazar alanlarını ele geçirip ulusal kökenli sermayeleri “taşeron” durumuna düşürmüştür, ancak ulusal platformlarda direncini yok edememiştir. Bugün kapitalizm cephesinde görülen çekişme ve çelişki bu iki grup arasındadır. Ulusal kökenli tekелci sermaye varlığını küresel sermayeye karşı korumada ataklar geliştirmekte, giderek pazar alanlarının küresel kapitalizm karşısında küçülmesi, daralması sonucu ta adeta panik yaşamaktadır. Küresel kapitalizmin örgütlü gücünün ifadesi olan AB’nin ekonomik ve siyasal yapısı ulusal kökenli tekелci sermaye tarafından saldırıya uğramakta, AB’yi oluşturan Avrupa ülkelerinin ulusal kökenli tekелci sermaye grupları iktidar atağına geçmekte, kendi ulusal sınırları içine çekilme politikasıyla AB den çıkma dahil, küresel sermayenin yıkmaya çalıştığı ulusal sınırların yeniden ikamesini güncellemektedirler. İngiltere’nin AB den çıkması, siyasal iktidarda varlığını koruyan diğer Avrupa ülkeleri ulusal kökenli tekелci burjuvazinin yeniden “ulusal” ekonomik ve siyasal yörengeye dönme istemlerinin nedeni budur. Yani ulusal kökenli tekелci burjuvazinin mevcut durumunu ve varlığını küresel kapitalizme karşı koruma dürtüsüdür. Bu sonuç devrimciler açısından iki nedenle önemlidir:

Birincisi, Sınıfsal örgütlenmenin zemini. Her ne kadar küresel kapitalizm ile ulusal kökenli tekелci kapitalizm egemenlik alanlarının korunması/ele geçirilmesi çekişmesinde ciddi çatışma içindeyseler de her iki kapitalist grup yer küre ölçeğinde kapitalizme karşı mücadelede ortak tavır içindedirler ve bu kapitalizmin refleksidir. Anti kapitalist mücadelenin hedefinde bir bütün olarak kapitalizm vardır ve her iki kapitalist grubun varlığını korumada birlikte hareket etmelerinde şaşılacak bir durum yoktur. Ancak üstün ve egemen güç küresel kapitalizmdir ve gücünü giderek pekiştirmekte ve egemenlik alanlarını genişletmektedir. Bu nedenle yerküre ölçeğinde işçi sınıfı mücadelesinin küresel boyut kazanması, ulusal platformda mücadelenin ötelenmesi, ertelenmesi düşünölmeksizin küresel boyutun, uluslararası işçi sınıfının birlikte örgütlenmesinin ve dayanışmasının öne çıkarılmasını zorunlu kılmaktadır.

İkincisi, kapitalizmin mevcut durumunda ve kapitalizmin egemenliğinde burjuva demokrasisinin tarihsel zamanını doldurduğu ve tarihin geriye dönüşünün mümkün olmadığı kabul görür bir gerçek ise burjuva demokrasisini mümkün kılan kapitalizmin geride bıraktığı bir döneme tekrar dönüşün mümkün olmadığıdır. Yukarıda sözü edilen beklentiler kapitalizmin mevcut durumu, ulaşabildiği bütün yer küre sınırlarına ulaştığı, gidebileceği bir başka yer ve mekan kalmadığı, miadını doldurduğu ve artık her ne kadar yaşayacaksa daha- yaşamının bundan sonraki dönemini yalnızca zora başvurarak, faşist yönetimleri iktidara taşıyarak sürdürmekten başka seçeneği yoktur. Ağzı açık ayran delisi gibi ikide bir AB ülkelerindeki, ABD deki demokrasiyi örnek gösterip bu ülkelerdeki gibi demokrasi isteyenler bu ülkelerde demokrasi denizinin çekildiğini, demokrasinin yeşil vadisinin çölleştüğünü ve giderek nefes alınamaz duruma geldiğinin her nasılsa farkına varmazlar ya da görevleri gereği görmezden gelirler. Örneğin ABD nin Trump’lı, Fransa’nın Le Pen’li, Macaristan’ın Urban’lı faşist eğilimli yönetimlerinin, giderek bütün Avrupa’da faşist yükselişin nedeninin demokrasi treninin son durağı geldiğini ve kapitalizmin gideceği başkaca durağı olmadığından demokrasisinin maddi temelini kalmadığını bilirler de bilmezlikten gelirler. BU nedenle talep edilecek bir demokrasi kalmamıştır, insanlığın geleceği için inşa edeceği gelecek sosyalist demokrasidir. Ve sanırım bize eleştiri yönelterek “Şırnak’ı ve Silvan’ı görmediğimiz” , “AKP ni uygulamalarına ne dediğimizi” merak eden arkadaşlara önerimiz “ demokrasi getirecek iyi niyetli” yöneticilerin gelmesini boşa beklememeleridir. Kapitalizmle sorunu olmayanların da yakınma hakları yoktur.

İdris Köylü tarafından yazıldı
Pazar, 28 Mayıs 2017 20:39 -

İrdelemelerimize devam edeceğiz.